

Ábrándozás helyett

A párválasztásról azért indítottunk vitát a Szegedi Egyetem hátsó udvarán, mert érezhetően fontos kérdés az egyetemisták és főiskolások életében. Szükségét érezzük, hogy segítsünk a diákoknak a magunk eszközeivel ebben az ügyben.

Az egyenjogúság — valljuk be — ma még csak a törvényben szerepel. Férfiak és nők egyenlő elbírálása a közgondolkodásban — inkább ideál, cél, törekvés, mintsem valóság. A két nembe tartozók aránya egyes felsőoktatási intézményekben — akárcsak a pedagógus (meg néhány más) pályán — torz és egészségtelen. Mégis: nem az a megoldás, hogy több férfit kell felvenni. Ha a tanári diploma általában mindenki számára vonzóbb lenne, a férfiak közül is kevesebb választaná a (szimplán fizikai erejét igénylő és jól fizető) segédmunkás vagy betanított munkás foglalkozást. A dolog másik oldala: a merészebb, egyben átgondoltabb szervezés és képesítés objektíve is változtathatja az aránytalanságot. Látnivaló tehát, hogy a párválasztás is komplex, szerteágazó társadalmi kérdés.

Elkényelmesedtünk, ez tény. Aligha erőltethető ránk most már a szigorúbb, puritánabb, „harcosabb” életmód. „A legkönnyebbet választani” — életszemlélet vált... Kevés a bányász, a vasöntő, a hajókovács; az ovónő, az ápolónő, a takarítónő. De például joghallgatókkal és bölcsészpályázókkal, főnökökkel és irodítákkal, önjelölt írókkal és művészekkel Dunát lehetne kereszteni. (A főlétséggel egyébként nem ártana mostanában valóban megpróbálni kicsit megerőltetni a gátakat...) *Kényelmesek vagyunk* akkor is, ha választani kell a szórakozási módok, a mozgásformák, a közlekedési eszközök és az olvasmányok között. Ugyanígy az éle körül ez a szempont a párválasztásban is.

A kampányszerű házassodás olyan, mint áremelkedés előtt vagy rémhír után a túlvásárlás. Olyan kisszerű, megmondhatatlan és nevezetesen legtöbbször. És olyan öncsalás, mint a legújabb divat szerinti öltözködésre törekedni mindenáron. A „barátnők” pukkasztására, vagy a sikk-diktálókhoz való felzárkózás kedvéért. „Ha ő úgy, én is úgy!” „Azért is megmutatom nekik, hogy én is megengedhetem magamnak!” Egyetemistáktól ilyen szemléletmód egyenesen elkieserít, mert semmiféle józan érv nem indokolja.

Az egyik azt mondja: nemsokára végzek, és itt állok partner nélkül, mert nem jön a királyi hófehér párkap, pedig már csak emiatt járok el minden rendezvényre. (Nemcsak szánalmas a szöveg, de bosszantó is. Vajon a továbbtanulást okát, célját firtató rovatba a jelentkezési lapjára is ezt írta: „diplomás férjet fogni?”) És ő az, aki így nyilatkozott: agronómus faluról nem kell, mert én nem adom alább. (Reméljük, hogy a diplomás városi fiúk sem.) És akkor továbbra is ott áll majd szégyen, „hozzáilló” partner nélkül. Hja, ha neki a (nem agrár-) diplomás férj biztosabb státuszt jelent — és csak azt! —, mint a saját egyetemi végzettsége...

A másik úgy állítja be, hogy „a családások után inkább maradok egyedül, mint hogy feladjam az

elvein és a párkeresés legyen a központi problémám, mint a társaimnak”. Am ezek nem elvek, hanem sértődött „kivonulás”. Pedig csak akkor teljesíthetjük ki magunkat, ha kapcsolatainkban, a közösségi életben is saját legmagasabb szintünkre jutunk. „Ha akarnék, találnék megfelelő partnert, de nem töröm magam.” Tudhatná már, hogy nem szétapérozni, hanem éppen összeszedni kellene magát „az igazi” megtalálásához.

Nemcsak az alsó korhatár változott a házasságban. Korszerűbb tartalmakat, az új alapokra új felépítményt kapott maga a házasság intézménye is. Új változatokkal, ideológiákkal, formákkal, eszközökkel és célokkal. Az érdekházasság nem szűnt meg, sőt többfelé lett az érdekek. Nőmármost: ha a házasságot az az akarjuk tenni a gyakorlatban is, ami az értelme, akkor gyerekeket kell szülni és gondoskodni kell róluk; meg kell teremteni az optimális körülményeket, lehetőségeket a házasság önkitalajozásához és pozitív egymásra hatásához. Ez pedig elsősorban szemlélet kérdése. És ugyan ki más mu-

mond messzebbre, magasabbra?

Baj van azoknál, akiknek a párválasztásban az anyagi szempontok az elsődlegesek. Ebben igaza van a másik félnek. Csak, hogy aztán a cikkben sorra bizonyítja a szerző: az ideális társ megtalálása, meghódítása és megtartása végül is egytől-egyig pénz-kérdés. És bizonyos nézőpontból ez igaz is. Mert az utazgatás, a divatos öltözködés, az eljárógatás különböző kulturális eseményekre és szórakozóhelyekre, mind kemény forintokba kerül. Csakúgy, mint a kényelmes lakás, a kocsi, a telek — és csakúgy, mint a gyerekek igényes és egészséges nevelése. Am ennél is fontosabb a becsületes munkával és tanulással keresett — akármekkora — összeg celszerű, józan beosztása, ami viszont már érettség és szemlélet dolga.

Mi az oka a gyors partnercserének? A gyorsuló élettempó, a táguló világ, az egyre több megismerendő, az egyre kevesebb idő a részletekre. Olcsó-e a futó szerelem? Legalább az egyik félnek olykor bizony nagyon sokba is kerülhet! Melyek a neml-

tasson jó példát, ha nem éppen az érett, szocialista módon gondolkodó egyetemista és diplomás?

Példák az eltévélésre ezekben a cikkekben is akadtak. „A fiúk bezzeg változathatják partnereiket” — panaszkodott egy lány. Am 1 fiúnak csak „1,07 lány” juthatna országosan, ha a lányok nem változtatnák fiúpartnereiket! Aztán: „érzelmi sivárságot” emleget ugyan. Csak hogy ez nem tragikus torzulás, hanem tény (amelynek az automatizálódás és az atomizálódás, a háztartási, hivatali, kulturális sőt érdeki szolgáltatások folytonos „tökéletesedése” az oka, éppen az emberi közvetítés hibalehetőségeit csökkentendő). Másutt az „elvágódást” hibáztatja a cikkíró. — Diploma után miért nem megy vissza senki abba a közösségbe, ahonnan az egyetemre került? — kérdezi felelősségre vonva. Pedig a válasz egyszerű: mert (igen-igen kevés kivétellel) senki sem lehet proféta saját hazájában. De valóban ez-e az oka annak, hogy falura nem akarnak menni? Nem inkább az, hogy a többség úgy-

köles korszerű követelményei? Öszintés és a haladó hagyományok tiszteltbentartása; demokrácia és objektív lehetőségekben és a szubjektív ideológiákban; humanizmus és kölcsönös segítség; szocialista közgondolkodás és érdekegyeztetés... Kár lenne tovább sorolni, mert ezek ma még nagyrészt csak utópiák. A jelen legégetőbb feladata e téren: a polgári házasság-felfogást (amely termőtalaját veszítve maradványait is fokozatosan elhullajtja) felváltani — akár egy kis önfeláldozással is — marxista szemléletre és gyakorlatra. Íme egy speciális forma a hétköznapi forradalmiságra: lemondani az úgazdag szülők Kánaán-ígéreteivel motivált templomi esküvőről a következőket, politikai magatartásért a magánéletben is! És lemondani a „jól-szituált” házastárs-jelöltől az emberileg ideális, egész életre szóló partnerért. Vállalni a felelősséget, a küzdelmet értelmes és igaz céljaink eléréséért! Higgyétek el: érdemes!

VÁRKONYI FERENC

„Szomszédolás”

A SZOTE Gyógyszerész-tudományi Kara hallgatóinak találkozója a budapesti gyógyszerészekkel március végén került sor. A karok történetében ez a második ilyen rendezvény. A kapcsolatteremtés tavaly szegedi kezdeményezésként jött létre, az idén a budapestiek jóvoltából lett folytatása.

38 szegedi gyógyszerész-hallgató indult pénteken reggel Budapestre, s a másfél órás késés bosszúságát nagyszerűen kárpótolta a szívélyes fogadtatás. Szállásunk a Rezső téri Markuszovszky-kollégiumban volt, s szinte minden programnak itt volt a helyszíne.

Elsőként a Chinoin gyógyszer-gyártat látogattunk meg. Sajnos, a gyár felújítása miatt túl sokat nem láthattunk, de a Chinoin KISZ-vezetőivel való beszélgetés és vita igen hasznos volt és ennek révén némi betekintést nyerhettünk a gyár életébe, problémáiba. Felvilágosítást kaptunk az itteni elhelyezkedési lehetőségekről, a szakmai továbbképzésről, az anyagi és egyéb juttatásokról.

A gyárlátogatás után „menzálátogatás” következett, ami több szempontból is jótékony hatást tett elcsigázott testünkre. Az energiapótlásra szükség is volt, hiszen a napi program még távolról sem ért véget: a kar klubjában disco várt ránk, azaz ismerkedés a házigazdákkal, ami a csekély fényerő ellenére is egészen jól sikerült...

A következő nap szintén mozgalmasnak ígérkezett. A délelőtti városnézéssel telt el. Ebéd után bárki kiélhette szurkolói, illetve sportolói ambícióit: SOTE—SZOTE „bajnoki mérkőzések” következtek. Az eredmények önmagukért beszélnek: SOTE—SZOTE női foci: 4:0, női kosárlabda 15:30, fiú foci: 5:0, fiú kosárlabda: 50:10. A következő rendezvény iga-

zán exkluzívnak ígérkezett: „Szakpolitikai tájékoztató a SOTE Gyógyszerész-tudományi Karának oktatásáról”. Az itt lezajlott kötetlen beszélgetés a kar három oktatójának és a diákoknak egyaránt sokat jelentett. Szó volt a SOTE-n már bevezetett és ezután bevezetésre kerülő oktatási reformokról és több módszertani programról. Azzal az érzéssel hagytuk el a termet, hogy több ehhez hasonló „összebeszélés” kellene tartanunk saját oktatónkkal is.

Még ezen a napon meghívottként részt vehettünk a KISZ-bizottságának titkára a SOTE KISZ-szervezetének egyetemi küldötttervezetén.

A találkozó talán legérdekesebb színtelje, az irodalomkedvelők nagy öröme, a SOTE irodalmi színpadának, a MEDI-SZIN-nek az előadása volt. Ken Kesey: *Száll a kakukk fészkére* című regényének dramatizált változatát adták elő.

Az utolsó napra még mindig maradt min vetélkedni...

Délelőtt került sor a politikai vetélkedőre, ahol a SZOTE főlényesen, 80—67 pontarányban győzött. A győztes csapat tagjainak jutalma 1—1 értékes könyv lett.

A politikai vetélkedő után a SOTE volt KISZ-titkára bezárta a találkozót, a sportversenyek győzteseit pedig oklevéllel jutalmazta. Délután a vonat indulásáig még egy vidám vetélkedő is részt vettünk, sőt meg is nyertük a fődíjat: 1 kg csokoládét.

A második gyógyszerész-találkozó tehát az előző évihez hasonlóan jól sikerült. Köszönet ezért a budapesti kollegák KISZ-szervezetének, a rendezőknek, akik színes, ötletes és tanulságos programmal fogadtak bennünket.

JÁVOR JUDIT

II. éves gyógyszerész-hallgató

SZEGEDI

A Egyetem hireiből

KAZINCZY-VERSENY

A Budapesten rendezett Kazinczy Ferenc helyes kiejtési versenyen a 43 résztvevőből az első tíz között végzett Ballai Klára és Séllei Emma, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola hallgatói, akik így Kazinczy-díjat kaptak.

ARAB DIÁKOK ÜNNEPSÉGE

A Szegeden tanuló arab kommunista diákok minden évben megünneplik az Iraki Kommunista Párt megalakulásának évfordulóját. A 42 éves fennállás tiszteletére április 10-én az AT-VIZIG kultúrtermében tartották ünnepséget. Megemlékező beszédet tartott dr. Tényi Mária, a SZOTE ÁOK dékánhelyettese, valamint Jamil Juma és Muszih Sebeka orvostanhallgatók.

EMLEKEZÉS

A JATE József Attila Diákotthonában április 12-én rövid irodalmi műsor keretében emlékeztek meg a diákotthon névadójáról, a költő születésnapja alkalmából. A műsort Balogh Iván II. éves joghallgató szerkesztette. A szereplők: Horváth Imre, Táborcsy László, Szeri István, Kabai Zoltán és Fábán Tibor joghallgatók József Attila verseket szavaltak és megzenésített költeményeit énekeltek. Az ünnepélyen szép számmal vettek részt a diákotthon lakói, akik szerették, ha ez a megemlékezés kezdete lenne egy hagyomány meghonosításának a József Attila diákotthonban.

ELŐADÓULÉS

A SZOTE GYTK és a Magyar Gyógyszerészeti Társaság Csongrád megyei szervezete előadóulést rendezett április 8-án. Az ülésen három előadás hangzott el. Elsőként dr. Ismail A. H.—dr. Morvay József—dr. Kedvessy György: *Szulfamidin szuszpenziók biofarmáciai vizsgálata*, majd dr. Stajer Géza—dr. Vinkler Emil—dr. Németh Péter: *A fenobarbital nitrálásán alapuló megkülönböztető reakciója*. Végül dr. Tóthné dr. Pápay Valéria: *A gyógyszerészet néhány társadalmi és gazdasági kérdéséről* tartott előadást.

MEGBESZÉLÉS

Szolnokon tartották április 11-én az orvosegyetem gyakorló kórházával kapcsolatos, szokásos félévi megbeszélést. A SZOTE tanári kara dr. Berencsi György oktatási rektorhelyettes vezetésével több professzorral is képviseltette magát a találkozón.

VÉRADÓK ÉRTEKEZLETE

Négy megye véréadó mozgalmának vezető orvosai tartották tanácskozást április 15-én a Szegedi Orvostudományi Egyetemen. A megbeszélésen dr. Gál György egyetemi docens, az I. sz. Sebészeti Klinika osztályvezetője számolt be a szegedi véréadó mozgalmról.

ELISMERÉS

A Magyar Gyógyszerészeti Társaság Csongrád megyei Szervezetének Vezetősége dr. Morvay József egyetemi docensnek, a SZOTE Szülészeti-és Nőgyógyászati Klinika Laboratórium vezetőjének és dr. Mezey Géza egyetemi adjunktusnak, a SZOTE Egyetemi Gyógyszerintézet vezető főgyógyszerészenek THAN KÁROLY Emlékéremet adományozott. A Gyógyszerészeti Társaság Vezetősége e megtisztelő elismeréssel öhajította kifejezni köszönetét azért a fáradságot nem kímélő, áldozatkész szakmai-társadalmi munkáért, amelyet dr. Morvay József, mint az MGYT megyei Szervezet elnöke és dr. Mezey Géza, mint a Gyógyszerészeti Társaság titkára hosszú éveken át a magyar gyógyszerészet érdekében kifejtett.

VETÉLKEDŐ

A magyar munkásmozgalom és az ifjúsági mozgalom 1918—1975 közötti története volt a témája a diákpolitikusok országos vetélkedőjének. Az egyetemi és a főiskolai döntőre lapzártá után került sor. A vetélkedőről következő számunkban részletesen tudósítunk.

FELOLVASÓULÉS

Az Ökörtudományi Társaság szegedi központja felolvasóulést rendezett a JATE bölcsészkarán. Dr. Maróti Egon tanszékvezető egyetemi docens tartott előadást *A vízienergia felhasználásának történetéhez* címmel.

Központi tábor Szegeden

Minden egyre inkább a nyarat idézi. Sok egyetemista nyári programjához tartozik az építőtáborokban való részvétel, munka és nyaralás harmonikus együttese. A JATE KISZ építőtáborai az idén megváltozott rendszerben várják a jelentkezőket: a KISZ Központi Bizottsága nyolc, úgynevezett kiemelt építőtábori centruma közé sorolta az egyetem szegedi táborát is.

A KB Építőtábori Munkabizottsága ezzel az intézkedéssel mindenekelőtt a főiskolásoknak akart kedvezni. Sok főiskola nem szervez építőtábor, de hallgatói közül jónéhányan épp olyan szívesen vennének részt a nyári munkákban, mint az egyetemisták. Most lehetőségük nyílik erre: sokkal színesebb összetételű lesz így a szegedi gárda. Ugyanakkor itt az alkalom például a hajdúböszörményi, vagy az egri tanítóképzővel való, intézmények közötti kapcsolatok felvételére.

A munka ezen a nyáron is a DELEP „érdekességében” lesz. Az építőtáborosokat általában olyan területekre irányítják majd, ahol értelmes, produktív, igényes munkára van szükség. Három turnus (VII. 4—VII. 17.; VII. 18—VII. 31.; VIII. 1—VIII. 14.) dolgozót várja az Irinyi Kollégium mintegy 200 férőhelyel.

Es várja őket sok szórakozási lehetőség is: zenei rendezvények (Country-, Beton-koncert, East-jazz-hangverseny, szabadtéri előadások, vetélkedők, gyulai Rirándulás, sportversenyek, disco). A rendezőknek, a szervezőknek vannak már kész elképzeléseik, de a teljes program összeállítása még tart. Természetes, ha a megváltozott összetétel, és létszám egyaránt többet, jobbat követel. A JATE KISZ-bizottságának ezért van szüksége minél több szervezőképes, ötletgazdag

fiatal segítségére. Közreműködésüknek, tanácsaiknak ithonni társaik éppúgy hasznát látják majd, mint nyelvtudásuknak a második turnusban érkező lözdi, greifswaldi egyetemisták. Jó volna, ha az sem zavarná a valkócizókát, hogy egy Szegeden eltöltött év után is visszahívják őket, hiszen rajtuk múlik, hogy a két hétet mennyire tudják kellemesé, élményekben gazdaggá tenni mindnyájuk számára.

Az ország érdeke, negygyaságunk helyzete nagymértékben igényli az építőtáborokban végződő munkát. Ez teszi különösen fontosává a jelentkezők becsületes, kitartó tevékenységét. Még lehet jelentkezni — reméljük, hisszük, hogy szeptemberben ezeken a hasábokon azt olvashatjuk a résztvevők beszámolóiban: hasznos, emlékezetes nyarat jelentett számunkra a JATE szegedi építőtábor.